Dosarul nr. 2i-557-1/21
PIGD: 2-21145295-12-2i-18112022-1

H O T Ă R Â R E

În numele legii

17 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)
Instanța de insolvabilitate, în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ceban Alexandru
Grefierul Griniuc Dorina

examinând în ședință de judecată publică cererea depusă de lichidatorul SRL „CEGRIM&CO", Stoian Igor, împotriva SRL „Tax Leasing" cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei,

c o n s t a t ă:

1. La data de 18 noiembrie 2022, lichidatorul SRL „CEGRIM&CO", Stoian Igor, a depus cerere de validare a popririi înființate față de SRL „Tax Leasing", solicitând încasarea, în beneficiul societății insolvabile, a sumei de 150.000 lei, pretinsă în temeiul unor împrumuturi, și a sumei de 152.977,44 euro, reprezentând plăți efectuate în cadrul a trei contracte de leasing financiar.

2. Cererea a fost repartizată judecătorului la 21 noiembrie 2022. Prin încheierea din 24 noiembrie 2022 nu s-a dat curs cererii, fiind acordat un termen pentru prezentarea copiilor înscrisurilor pentru terțul poprit. Ulterior, cauza a fost primită în procedură.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 9 decembrie 2021 a fost constatată insolvabilitatea SRL „CEGRIM&CO" și dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului, cu desemnarea administratorului autorizat Stoian Igor în calitate de lichidator. Cererea examinată urmărește recuperarea unor creanțe despre care lichidatorul susține că aparțin masei debitoare.

4. Somația de înființare a popririi nr. *****a fost emisă la 24 octombrie 2022 și recepționată de SRL „Tax Leasing" la 27 octombrie 2022. Prin somație s-a solicitat plata celor două sume, iar terțul poprit a comunicat dezacordul său și a solicitat desființarea popririi.

5. La ședința din 6 iunie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu. SRL „Tax Leasing" a prezentat referința și suplimente la aceasta, documente contractuale, un act de control fiscal și o analiză contabil-juridică a raportului pe care se întemeiază cererea.

6. La 30 iunie 2025, instanța a respins demersul SRL „Tax Leasing" privind efectuarea unei expertize financiar-contabile, reținând lipsa necesității unor cunoștințe speciale pentru soluționarea aspectelor decisive ale cauzei. După cercetarea înscrisurilor, participanții au considerat posibilă încheierea cercetării judecătorești. Au fost acordate termene pentru pledoarii, inclusiv în formă scrisă.

7. La 4 decembrie 2025 au fost ascultate pledoariile lichidatorului, ale reprezentantului terțului poprit și ale reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat.

Argumentele participanților la proces

8. Lichidatorul arată că, în urma restabilirii evidenței contabile și întocmirii raportului nr. 32 din 19 octombrie 2022 de către SRL „Auditcomfix", a fost identificată o datorie a SRL „Tax Leasing" față de societatea insolvabilă. În privința împrumuturilor, invocă cinci transferuri însumând 150.000 lei și susține că terțul poprit nu a restituit banii.

9. În privința sumei de 152.977,44 euro, lichidatorul se referă la contractele de leasing financiar nr. *****din*****, nr. *****din *****și nr. *****din *****, având ca obiect, în total, 24 de automobile. Susține că plățile aferente au fost efectuate integral, însă automobilele nu au fost transmise în proprietatea locatarului, motiv pentru care solicită restituirea sumelor achitate.

10. Lichidatorul invocă documentele bancare, informațiile obținute de la autorități și raportul de restabilire a contabilității. Contestă credibilitatea unor contracte ulterioare, apreciind că acestea privesc automobile deja achitate și suprapun perioade de plată. În ședință a explicat că plățile pentru leasing au fost atribuite contractelor în mod consecutiv.

11. SRL „Tax Leasing" solicită respingerea cererii. Contestă concluziile raportului nr. 32, invocă raporturi contractuale mai ample decât cele prezentate de lichidator și susține că societatea insolvabilă a rămas datoare în cadrul operațiunilor de leasing. Se referă la condițiile de plată, la efectele rezilierii și la documentele de control fiscal din 2017.

12. Terțul poprit invocă răspunsul Consiliului de supraveghere publică a auditului nr. 15 din 9 februarie 2023, precum și analiza întocmită de SRL „DA Consulting". Susține că lucrarea SRL „Auditcomfix" nu are natura unui audit al situațiilor financiare, că nu reflectă toate clauzele contractuale și că nu poate determina, prin aprecieri proprii, nevalabilitatea contractelor ulterioare.

13. În suplimentele la referință, terțul poprit se referă la acorduri de reziliere, la restituirea unor automobile și la neexecutarea obligațiilor de către locatar. Invocă și prescripția, apreciind că solicitările au fost formulate după un interval îndelungat de la derularea raporturilor contractuale.

14. Serviciul Fiscal de Stat susține admiterea cererii. În pledoariile scrise din 3 octombrie 2025 se referă la raportul nr. 32 și la extrasele bancare, considerând că acestea dovedesc atât împrumuturile, cât și plata integrală a celor trei contracte de leasing, fără transmiterea automobilelor în proprietatea locatarului.

Poziția părților în ședința de judecată

15. Lichidatorul Stoian Igor a menținut solicitările formulate și a cerut admiterea integrală a cererii.

16. Avocatul Doroftei Roman, în interesele SRL „Tax Leasing", a solicitat respingerea acesteia, reiterând obiecțiile privind temeiul datoriei și modul de interpretare a documentelor contractuale și contabile.

17. Reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Valeriu Garbuz, a susținut poziția lichidatorului.

Aprecierea instanței

18. Audiind explicațiile participanților, cercetând înscrisurile și apreciind probele în ansamblul și interconexiunea lor, instanța conchide că cererea de validare a popririi nu poate fi admisă, pentru considerentele expuse în continuare. Analiza se face distinct pentru pretinsele împrumuturi și pentru restituirea plăților de leasing, întrucât aceste solicitări au premise juridice diferite.

19. Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară potrivit acestei legi și Codului de procedură civilă. Art. 126 reglementează urmărirea bunurilor și sumelor datorate debitorului insolvabil de către o terță persoană. Calitatea de lichidator îi permite solicitantului să urmărească asemenea creanțe, dar nu înlocuiește dovada existenței lor.

20. Art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității prevede: *„Dacă din probele administrate rezultă că terţul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanţa de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terţul poprit suma datorată*

debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi." Așadar, somația lichidatorului constituie actul de înființare a popririi, iar existența datoriei este verificată de instanță pe baza probelor.

21. Cu referire la apărările SRL „Tax Leasing", instanța precizează că simpla contestare a creanței nu face inadmisibilă validarea. Potrivit art. 126 alin. (10), instanța administrează probele necesare, admisibile conform dreptului comun, iar terțul poate opune excepțiile și mijloacele de apărare întemeiate pe o cauză anterioară popririi. Tocmai examinarea acestor apărări permite stabilirea existenței și întinderii obligației.

22. De asemenea, art. 126 alin. (1) și (11) permite poprirea și validarea creanțelor cu termen ori sub condiție, cu executarea hotărârii după scadență sau îndeplinirea condiției. Prin urmare, formula potrivit căreia validarea ar privi exclusiv creanțe deja exigibile și necontestate nu poate constitui o regulă absolută și nu este reținută ca temei al prezentei soluții.

23. Acest cadru este explicat în practica recentă a Curții Constituționale. Prin Decizia nr. 159 din 6 noiembrie 2025, § 26, Curtea a subliniat obligația verificării condițiilor validării, a pretențiilor și a probelor obligațiilor pecuniare. În § 32, cu trimitere la Decizia nr. 127 din 11 septembrie 2025, § 25, a arătat că terțul poate prezenta probe ale inexistenței datoriei, executării anterioare ori stingerii obligației în alt mod. Aceste considerente privesc garanțiile procedurii și impun o examinare efectivă a probelor din prezenta cauză.

24. Conform art. 118 alin. (1) CPC, *„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel."* Lichidatorului îi revine probarea faptelor constitutive ale creanței, iar terțului, probarea faptelor de stingere pe care le invocă. Nu poate fi impusă reclamantului, ca regulă, dovada unui fapt negativ, cum ar fi inexistența oricărei rambursări, dacă împrumutul și obligația de restituire au fost stabilite.

25. Potrivit art. 130 alin. (1)–(5) CPC, probele sunt apreciate multiaspectual, în ansamblu și fără forță probantă prestabilită. Denumirea unei lucrări, calitatea profesională a autorului ori proveniența unui înscris de la o autoritate nu dispensează instanța de verificarea conținutului și a legăturii acestuia cu împrejurările decisive.

26. Raporturile contractuale invocate au luat naștere în anii 2013–2016. În raport cu art. 7 alin. (1) și (4) Cod civil, natura și întinderea drepturilor contractuale sunt apreciate potrivit normelor aplicabile la constituirea lor, inclusiv Codului civil în redactarea anterioară datei de 1 martie 2019 și Legii nr. 59 din 28 aprilie 2005 cu privire la leasing. Numerotarea modernizată nu este aplicată retroactiv faptelor consumate.

27. Cu referire la **natura și valoarea probatorie a lucrărilor contabile, instanța reține că** Raportul nr. 32 din 19 octombrie 2022, întocmit de SRL „Auditcomfix", descrie o misiune de restabilire a evidenței contabile pe baza documentelor furnizate lichidatorului. Lucrarea arată lipsa documentelor contabile și manageriale ale societății, explică sursele utilizate și precizează că prezentarea altor informații poate modifica rezultatele raportate.

28. Răspunsul Consiliului de supraveghere publică a auditului nr. 15 din 9 februarie 2023 confirmă că lucrarea nu reprezintă un raport al auditorului în sensul legislației auditului situațiilor financiare, ci un raport de servicii de restabilire a contabilității. Consiliul a relevat utilizarea incorectă a denumirii și limitele competenței sale asupra serviciilor contabile, fără a constata nulitatea lucrării sau a se pronunța asupra corectitudinii calculelor. Sesizarea adresată Consiliului a fost respinsă.

29. Prin urmare, nu poate fi însușită obiecția terțului poprit potrivit căreia acest răspuns ar anula raportul ori l-ar face, în întregime, inadmisibil. Raportul este examinat ca înscris, în măsura

în care conține informații verificabile. Totodată, el nu este tratat ca expertiză judiciară și nu are o forță probantă superioară documentelor contractuale și bancare care au stat la baza lui.

30. Aceeași regulă se aplică analizei contabil-juridice întocmite de SRL „DA Consulting” la solicitarea SRL „Tax Leasing”. Aceasta prezintă obiecții față de metoda și concluziile raportului nr. 32, însă nu constituie o expertiză dispusă de instanță. Aprecierile autorului despre validitatea contractelor și caracterul obligațiilor sunt supuse controlului instanței; ele nu substituie interpretarea juridică și cercetarea înscrisurilor primare.

31. Nu rezultă, așadar, două expertize judiciare contradictorii între care instanța ar trebui să aleagă după criteriul autorității expertului. Există două lucrări extrajudiciare și documentele primare ale raporturilor dintre părți. Instanța utilizează informațiile care pot fi verificate, fără a prelua automat concluziile favorabile vreunuia dintre participanți.

32. Cu privire la **solicitarea de restituire a sumei de 152.977,44 euro,** instanța reține că contractele nr. *****din*****, nr. *****din *****și nr. *****din ***** prevăd transmiterea automobilelor în posesiunea și folosința locatarului, în schimbul plăților de leasing. Procesele-verbale de predare-primire aferente acestor contracte confirmă executarea prestației inițiale de transmitere pentru folosință. Aceasta trebuie deosebită de transmiterea ulterioară a dreptului de proprietate.

33. Art. 923 Cod civil, în redactarea aplicabilă contractelor, și art. 9–11 din Legea nr. 59/2005 disting folosința temporară, menținerea proprietății locatorului și opțiunile locatarului la încetarea contractului. Ratele de leasing financiar includ atât o componentă din valoarea bunului, cât și dobânda finanțării. Ele nu se confundă integral cu o sumă achitată fără contraprestație.

34. Clauzele 3.4–3.5 ale contractelor mențin dreptul de proprietate al locatorului până la realizarea condițiilor convenite. Clauza 4.2.6 prevede semnarea actului de predare în proprietate după executarea integrală și în termen a obligațiilor locatarului, inclusiv a plăților prevăzute contractual, și îndeplinirea condițiilor aferente radierii gajului. Așadar, instanța nu însușește o teză generală potrivit căreia leasingul ar exclude transmiterea proprietății; contractele concrete prevăd această posibilitate și obligația corespunzătoare a locatorului.

35. În același timp, existența unei obligații contractuale de a transmite proprietatea, atunci când condițiile ei sunt îndeplinite, nu se identifică automat cu obligația de a restitui toate ratele anterior achitate. Pentru pretenția bănească formulată trebuie demonstrat temeiul care transformă neexecutarea obligației specifice într-o creanță restitutorie de cuantumul cerut.

36. Raportul nr. 32 utilizează pentru primele trei contracte sumele de 48.308,64 euro, 50.992,56 euro și 53.676,24 euro. Totalul acestora este de 152.977,44 euro, egal cu solicitarea bănească din cerere. Aceste valori reflectă obligațiile de plată aferente celor trei contracte în calculul autorului, nu un sold distinct al unor plăți în plus pe care locatorul ar trebui să le restituie.

37. În tabela nr. 5, pentru ansamblul contractelor luate în calcul până la 31 mai 2015, raportul indică obligații de 396.287,88 euro, transferuri de 511.516,04 euro și diferența de 115.228,16 euro. Autorul însuși califică diferența drept plăți în avans destinate stingerii obligațiilor contractuale. Prin urmare, nici acest calcul nu identifică suma de 152.977,44 euro drept creanță rezultată dintr-o plată excedentară și nu explică de ce totalul ratelor primelor trei contracte ar deveni integral restituibil.

38. Diferența de 115.228,16 euro nu justifică, prin simpla sa existență în calcul, nici validarea parțială a popririi. Ea reprezintă o situație intermediară, globală, la 31 mai 2015, iar calificarea contabilă de avans nu stabilește singură obligația de restituire. Ar trebui individualizate temeiul restituirii, obligațiile pentru care avansul a fost destinat și operațiunile

ulterioare relevante. Raportul nu stabilește că această diferență a rămas neutilizată și a devenit o datorie bănească a locatorului la data înființării popririi.

39. Instanța ia în considerare argumentul principal al lichidatorului: dovada plăților, coroborată cu obligația contractuală de transmitere a proprietății și cu lipsa actelor corespunzătoare. Chiar acceptând, în folosul examinării acestui argument, ipoteza că toate condițiile plății integrale au fost realizate, consecința inițială ar fi obligația de transmitere a proprietății potrivit contractelor. Din această ipoteză nu rezultă, fără fapte și condiții care să justifice o obligație bănească distinctă, obligația de restituire a tuturor ratelor.

40. O creanță bănească ar putea decurge, în condițiile legii și potrivit faptelor dovedite, din efectele desființării raportului, dintr-o plată nedatorată ori din repararea unui prejudiciu. Nu au fost demonstrate fapte care să justifice restituirea integrală ca efect al unei încetări imputabile locatorului, individualizarea unor plăți nedatorate sau natura și întinderea unui prejudiciu egal cu totalul ratelor. Restituirea solicitată nu este explicată cu luarea în considerare a finanțării, folosinței automobilelor și raporturilor contractuale ulterioare. Nici valoarea nominală a ratelor nu constituie, prin sine, cuantumul unui prejudiciu dovedit.

41. Potrivit art. 240 alin. (3) CPC, instanța adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate. Ea poate da calificarea juridică adecvată faptelor invocate, inclusiv din perspectiva restituirii ori a reparării prejudiciului, fără a condiționa examinarea de indicarea de către solicitant a unui anumit articol. Respingerea nu se întemeiază pe simpla lipsă a unei calificări juridice în cerere sau pe necesitatea unei acțiuni separate prealabile. Totodată, instanța nu poate înlocui solicitarea de încasare a banilor cu o pretenție neformulată de transmitere a automobilelor și nu poate suplini prin presupuneri faptele constitutive ale obligației bănești solicitate.

42. Cu referire la reziliere, acordul nr. *****din *****privește expres contractul nr. *****din *****și menționează neonorarea condițiilor de către locatar. Actul din ***** consemnează predarea către locator a celor șapte automobile enumerate în acest înscris. Ordinul locatarului din *****se referă, de asemenea, la rezilierea acestui contract.

43. Art. 747 alin. (1) Cod civil, în redactarea aplicabilă, stabilește că rezilierea operează pentru viitor. Art. 10 alin. (6) din Legea nr. 59/2005 reglementează nerestituirea plăților în cazul rezilierii din culpa locatarului. Coroborate cu motivul expres al acordului din *****și cu prevederile contractuale, aceste norme nu susțin o restituire integrală automată a prestațiilor efectuate anterior în baza contractului nr. 1804/13.

44. Această constatare este limitată la contractul și înscrisurile individualizate. Acordurile din 2016 privesc și alte contracte și nu dovedesc, numai prin existența lor, rezilierea fiecăruia dintre cele trei contracte care fundamentează solicitarea de 152.977,44 euro. Respingerea întregii componente de leasing se întemeiază și pe motivul autonom expus anterior: lipsa demonstrării unui drept la restituirea tuturor ratelor, indiferent de ipoteza plății integrale.

45. Susținerile raportului despre suprapunerea automobilelor și neînregistrarea unor contracte în documentele de licențiere au fost examinate, însă nu echivalează cu desființarea contractelor. Înscrisurile ulterioare trebuie confruntate cu acordurile de încetare, obiectele și perioadele lor. O apreciere contabilă că un contract nu ar prezenta credibilitate nu înlocuiește constatarea juridică a unui temei de nevalabilitate sau a unei obligații de restituire.

46. Instanța nu întemeiază soluția pe un calcul propriu, integral, al penalităților pretinse de locator și nici pe preluarea ca atare a analizei SRL „DA Consulting”. Nu sunt încasate în prezenta cauză datorii ale locatarului față de locator. Problema determinantă este dacă actele și faptele invocate de lichidator justifică obligația inversă de restituire a sumei cerute; pentru motivele arătate, această obligație nu rezultă din probe.

47. Actul de control fiscal din 23 mai 2017 și tabelul relațiilor economico-financiare până la 31 martie 2017 consemnează, pe poziția SRL „CEGRIM&CO”, un sold de 607.275 lei în favoarea SRL „Tax Leasing”. Înscrisul relevă existența altor obligații în raporturile dintre societăți, însă nu are autoritate de lucru judecat asupra prezentului litigiu, nu stabilește soldul la data popririi și nu demonstrează o compensare a împrumuturilor individuale. Nu este utilizat cu asemenea efecte.

48. Cu referire la **solicitarea de încasare a sumei de 150.000 lei,** instanța cercetează în primul rând înscrisurile bancare, deoarece acestea reprezintă sursa primară a listei reproduse în raportul nr. 32. Existența transferurilor nu este confundată cu natura lor juridică, iar fiecare plată este verificată distinct.

49. Extrasul din 30 decembrie 2014 descrie plata de 53.000 lei către SRL „Tax Leasing” drept *„întoarcere împrumut conform contract nr. 04/09 din 04.09.2014”*. Sensul transferului este de la SRL „CEGRIM&CO” către terțul poprit. Această mențiune nu susține teza din cerere că societatea insolvabilă ar fi acordat atunci terțului un nou împrumut de 53.000 lei; ea indică o plată restitutorie făcută de societatea insolvabilă.

50. Raportul nr. 32 preia această plată în totalul împrumuturilor pretins acordate, fără a explica diferența față de destinația consemnată de bancă. Pentru suma de 53.000 lei, înscrisul prezentat de solicitant contrazice calificarea plății drept împrumut nou acordat și, astfel, premisa includerii sale în creanța urmărită. Această concluzie nu presupune stabilirea tuturor condițiilor contractului menționat în extras. Totodată, plata nu poate fi considerată rambursare de către SRL „Tax Leasing” a celorlalte sume, fiind efectuată în sens invers și cu referire la un contract distinct.

51. Celelalte operațiuni au următoarele mențiuni bancare: 10.000 lei la 30 august 2013, împrumut conform contractului din 30 august 2013; 10.000 lei la 6 decembrie 2013 și 70.000 lei la 9 decembrie 2013, împrumuturi conform contractului din 5 decembrie 2013; 7.000 lei la 26 februarie 2014, împrumut conform contractului din 25 februarie 2014. Aceste transferuri însumează 97.000 lei.

52. În cerere și în raport sunt redate neuniform data și contractul aferente sumei de 7.000 lei. Instanța acordă prioritate înscrisului bancar, care indică 26 februarie 2014 și contractul din 25 februarie 2014. Această neconcordanță impune verificarea concluziei contabile, însă nu desființează transferul efectiv și nu constituie, singură, motiv pentru înlăturarea întregii sume de 97.000 lei.

53. Conform art. 867 alin. (1) Cod civil, în redactarea aplicabilă, împrumutul presupune atât remiterea banilor, cât și asumarea de către împrumutat a obligației de a-i restitui. Forma scrisă prevăzută de art. 210 și consecințele reglementate de art. 211 nu exclud evaluarea documentelor bancare ca probe ale convenției; lipsa unui contract într-un singur document nu atrage automat nulitatea împrumutului. Documentele bancare sunt, așadar, probe admisibile și relevante, iar mențiunile lor repetate, cu individualizarea contractelor, sunt indicii convergente ale cauzei declarate a transferurilor.

54. În aprecierea instanței, trebuie deosebită dovada transferurilor de reconstituirea conținutului convențiilor dintre societăți. Mențiunile extrasului reproduc destinația declarată la efectuarea plății și trimit la contracte care nu au fost prezentate. Înscrisurile nu redau explicit manifestarea de voință a beneficiarului; semnificația acesteia trebuie apreciată și prin conduita părților, inclusiv primirea banilor, și prin celelalte probe. Absența documentelor contractuale nu dovedește inexistența convențiilor și nu justifică, singură, înlăturarea indiciilor bancare.

55. Raportul nr. 32 reia calificarea acestor patru operațiuni din documentele bancare, fără a reproduce convențiile la care ele trimit. Această împrejurare nu infirmă mențiunile extraselor, ci arată că raportul nu constituie o confirmare documentară suplimentară a conținutului convențiilor. Eroarea distinctă privind cei 53.000 lei și existența raporturilor de leasing nu sunt utilizate drept probe ale inexistenței ori stingerii împrumuturilor de 97.000 lei.

56. Apreciind cumulativ aceste elemente, instanța nu reține drept suficient stabilită obligația contractuală distinctă a terțului poprit de a restitui suma de 97.000 lei în sensul pretins de lichidator. Concluzia privește suficiența probei faptelor constitutive ale creanței, nu o presupusă rambursare pe care terțul nu ar fi demonstrat-o. Nu se constată că suma a fost restituită, compensată ori imputată automat plăților de leasing.

57. În această ordine de idei, raportul nr. 32 nu poate înlătura dificultatea de probare prin simpla însumare a transferurilor. Nici susținerea Serviciului Fiscal de Stat nu adaugă un înscris privind convențiile sau asumarea obligației, ci se întemeiază pe aceleași extrase și pe același raport. Pentru validare este necesară concluzia pozitivă, rezultată din probe, că terțul datorează suma urmărită; în aprecierea instanței, această concluzie nu se poate desprinde cu suficientă claritate din materialul administrat.

58. Apărarea privind depășirea termenelor necesită delimitarea termenului procedural de sesizare din art. 126 alin. (9) de prescripția dreptului material. Somația a fost recepționată la 27 octombrie 2022, iar cererea a fost depusă la 18 noiembrie 2022. Intervalul nu susține afirmația generală a unei sesizări după expirarea termenului de o lună calculat de la obligația de plată stabilită în somație.

59. Nici trecerea timpului de la transferurile din 2013–2014 nu dovedește, prin ea însăși, împlinirea prescripției. Trebuie stabilită scadența obligației concrete. În cazul unui împrumut fără termen și preaviz, art. 871 alin. (4) Cod civil, în redactarea aplicabilă, leagă restituirea de primirea cererii și de termenul de 30 de zile. Fără individualizarea condițiilor fiecărui raport, instanța nu poate fixa începutul prescripției numai la data transferului.

60. Cu referire la leasing, suplimentul din 10 iulie 2023 invocă trecerea a șapte ani de la rezilierile din 2015–2016. Pentru contractul nr. *****este dovedit acordul din 15 mai 2015, însă data acestui acord nu poate fi transpusă automat ca început al prescripției oricărei solicitări bănești: trebuie identificat dreptul restitutoriu concret și faptul care l-ar fi făcut exercitabil. Pentru celelalte două contracte, acordurile privind alte raporturi nu stabilesc momentul nașterii unei asemenea creanțe. Din aceste motive, prescripția nu este utilizată drept temei autonom al respingerii tuturor solicitărilor. Nici eventuala neajungere la scadență la momentul sesizării nu constituie un impediment absolut, având în vedere art. 126 alin. (11).

61. Cu referire la demersul de efectuare a expertizei financiar-contabile, art. 148 alin. (1) CPC leagă dispunerea expertizei de necesitatea unor cunoștințe speciale. Instanța nu consideră că o lucrare extrajudiciară ar înlocui expertiza dacă o asemenea necesitate există. Respingerea demersului nu se întemeiază pe o pretinsă echivalență a analizei SRL „DA Consulting” cu raportul unui expert judiciar.

62. Întrebările propuse pentru expertiză privesc raporturile de leasing, plățile efectuate, eventualele plăți excedentare, evidența contabilă și prejudiciile ori penalitățile pretinse de locator; ele nu individualizează cele patru împrumuturi. Problema determinantă pentru suma de 152.977,44 euro este juridică: dacă plata ratelor și lipsa actului de proprietate generează dreptul la restituirea integrală solicitată. Instanța a examinat inclusiv ipoteza plății integrale, astfel încât recalcularea ratelor și penalităților nu ar înlocui faptele și condițiile care trebuie

să justifice restituirea. Refuzul expertizei nu stabilește un sold contabil și nu dovedește stingerea împrumuturilor.

63. Prin urmare, soluția nu reproșează participanților lipsa unei expertize pe care instanța însăși a refuzat-o și nu declară că ar fi imposibilă soluționarea fără un calcul de specialitate. Ea are la bază conținutul documentelor și consecințele juridice ale faptelor invocate. Acestea explică și încheierea protocolară din 30 iunie 2025.

64. În sensul art. 6 § 1 din Convenție, obligația motivării presupune examinarea argumentelor relevante și decisive, fără a impune un răspuns detaliat fiecărei afirmații auxiliare. Acest standard rezultă din Ruiz Torija c. Spaniei, 9 decembrie 1994, §§ 29–30, și Hiro Balani c. Spaniei, aceeași dată, §§ 27–28, și cere aprecierea distinctă a argumentelor privind remiterea banilor, mențiunile de împrumut, plata ratelor și consecințele neperfectării transferului proprietății.

65. Concluzionând, suma pretinsă în cadrul leasingului nu este demonstrată ca obligație de restituire a tuturor ratelor, plata de 53.000 lei a fost calificată eronat drept împrumut acordat, iar pentru transferurile de 97.000 lei instanța nu reține drept suficient probată obligația contractuală distinctă în sensul cererii. Aceste concluzii impun respingerea cererii de validare a popririi și, potrivit art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității, desființarea popririi înființate de lichidator.

66. Cu referire la taxa de stat, cererea patrimonială a fost depusă la 18 noiembrie 2022. Cuantumul datorat pentru sesizare se determină potrivit Legii taxei de stat nr. 1216 din 3 decembrie 1992, în redactarea atunci aplicabilă, dar nu prin baremul ulterior al Legii nr. 213/2023. Art. 3 pct. 1 lit. a) al Legii nr. 1216/1992 stabilea taxa de 3% din valoarea acțiunii, cu plafonul de 50.000 lei pentru persoanele juridice.

67. Valoarea patrimonială cumulată a celor două solicitări depășește nivelul la care taxa calculată procentual atinge plafonul legal. În consecință, taxa aferentă cererii este de 50.000 lei. Respingerea solicitărilor pe fond nu elimină obligația de plată a taxei calculate pentru sesizarea instanței.

68. Art. 86 alin. (2) CPC și regimul de plată al Legii nr. 1216/1992 prevăd, pentru acțiunile persoanelor juridice insolvabile de urmărire a creanțelor, plata după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de șase luni de la adoptarea hotărârii. Acest regim reprezintă o amânare legală, nu o scutire. În raport cu art. 98 alin. (2) CPC și respingerea cererii, taxa se încasează de la SRL „CEGRIM&CO” în beneficiul statului, în termenul consemnat în dispozitiv.

69. În conformitate cu art. 126 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, art. 239-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea depusă de lichidatorul SRL „CEGRIM&CO”, Stoian Igor împotriva SRL „Tax Leasing” cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei.

Se desființează poprirea înființată de lichidatorul SRL „CEGRIM&CO”, Stoian Igor împotriva SRL „Tax Leasing”.

Se încasează, pînă la 6 luni din data adoptării prezentei hotărâri, din contul SRL „CEGRIM&CO”, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 50 000,00 (cinci zeci de mii lei, 00) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la comunicare, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
judecătorul Ceban Alexandru